

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravitelstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Slava Tobi, ki si nas kmalu ljubi!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 1.

V Ptuj v nedeljo dne 3. januarja 1909.

X. letnik.

Naprej v 10. leto!

Z današnjo številko stopi „Štajerc“ v 10. leto svojega izhajanja; leta 1899 je bil ustanovljen. V teh letih je izdal naš list več kot 7 milijonov 50.000 izvodov po širni štajerski in koroški domovini. Mnogo je še mož, ki se držijo „Štajerca“ od začetka svojega izhajanja. Mnogo je izseljencev, ki živijo danes na Nemškem, v Ameriki, sploh v inozemstvu, in ki so vendar listu zvesti ostali ter ga še danes dobivajo. Mnogo je novih naročnikov, ki so pred leti še z veseljem čitarili besno gonjo prvaškega časopisja proti „Štajercu“, ki pa so se danes vzdramili in se zbirajo okoli zelene napredne naše zastave.

V 10. leto! Z veseljem ponosom izrečemo to besedo, kajti ni ga lista na Slovenskem, ki bi imel od začetka pa do danes toliko strupenih sovražnikov in toliko navdušenih prijateljev. Na tucete listov — „Posavska straža“, „Naš Dom“, „Slovenski Štajerc“, „Slovenske pravice“, „Korošec“ itd. itd. — so ustanovili nasprotniki, da bi zadušili med ljudstvom ljubezen do našega „Štajerca“. Kradli so seznamke naših naročnikov, da bi potem na vsacega posameznika lažje vplivali. Izpravljaljo so vsa sredstva, tudi najgrša, proti „Štajercu“, — pa vse zamanj! Vsi edino proti „Štajercu“ ustanovljeni listi so končali hitre smrti in ljudstvo se jih niti ne spominja več. „Štajerc“ pa se najde v vedno večjem številu v vsaki vasi, vsakem trgu in mestu na spodnjem štajerskem in koroškem, v vsaki večji slovenski koloniji na Nemškem in v Ameriki.

To nam daje pogum, nasprotnikom pa strah. Kaj je vzrok velikanski priljubljenosti, ki se jo razveseljuje naš list? Pač to, da je „Štajerc“ pisan v ljudskem duhu in jeziku, po ljudskem mišljenju in prepričanju. Priprosti kmet nam je svoj čas pisal, da je „Štajerc“ šiba božja za vse ničvredneže. In nekaj resnice je v teh besedah. „Štajerc“ je in mora biti bič za vse one, ki se liki vampirju hočejo rediti od ljudske krvi, bič za vse hinavce, farizeje, ki hočejo beraško naše ljudstvo poneumniti, da bi njih vlade ne strlo in njih okrove ne razbilo. Pa ne samo bič, tudi učitelj je naš „Štajerc“. Kateri slovenski list je spravil toliko gospodarsko koristnega in plodonosnega med ljudstvo, kakor naš

„Štajerc“? Čez 7 milijonov izvodov „Štajerca“ je izšlo tekom devetih let in vsak izvod je obsegal zanimive podučljive gospodarske članke... Bič za ljudske sovražnike in učitelj za ljudstvo je bil „Štajerc“.

Mi nismo spreminjali svoje barve kakor prvaški listi. Žalostno umrla tetka „Domovina“ je bila liberalna in klerikalna in zopet liberalna. Drugi prvaški listi so ji sledili. „Štajerc“ pa je danes tistega prepričanja kakor pred desetimi leti!

In taki hočemo ostati! V politiki smo napredni, ker vemo, da nam je Bog dal glavo za misliti in da gre tok sveta naprej, nikdar pa rakovo pot. Mi si ne želimo časov nazaj, v katerih so vladali roparski vitezi in menihi, mi nečemo, da bi se kmata zopet vpreglo v jarem tlake in robota. Mi hočemo, da bodejo naši otroci boljše živeli kakor mi. Ali mi tudi dobro vemo, da se ta cilj ne da doseči s praznim besedičenjem, da vsa pottikovanje ne zamore zboljšati našega položaja, temveč da je prva naša potreba gospodarsko delo. Vemo pa tudi, — in to je vzrok, da nas hočejo na križ pribiti, — da je tako velepotrebno gospodarsko delo mogoče le na temelju prijateljstva in vzajemnega dela z Nemci.

Pod to zastavo gremo v novo leto! Dal Bog, da bi to novo leto prineslo našemu ljudstvu obilo sreče in blagoslova!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dnevnik

hočejo prvaški nasprotniki z novim letom za spodnjo štajersko ustanoviti. Vkljub temu, da še danes ne vejo, je-li bode zamogel ta dnevnik izhajati in troške plačati, — vendar že

nabirajo denar.

Mi se za to delovanje v splošnem ne menimo. Koliko denarja je pred pol letom nabral dr. Benkovič in vendar ni izšel njegov dnevnik „Straža“. Morda se gre in sedaj edino zato, da se ljudstvu vsili misel, ki ni realna, da se torej tuje denarje napačno porabi. S svojim

dnevnikom

mislijo prvaki vse uničiti, kar je naprednega.

fantje. Cesar si je ogledal fante z zadovoljnim nasmehom in je dejal: „Zakaj se odtegne te porabne ljudi kmetškemu delu? Naj bi se raje dunajske postopake s svitlimi škornjami k vojakom poklicalo!“

Cesar Jožef II. je govoril razven svojega materinega jezika, pri katerem je zlasti dunajsko narečje ljubil, še latinsko, francosko, italijansko in ogrsko. Ali pri vsaki priložnosti je odlikoval nemščino. Ko je na neki veselici neko gospo vprašal, kako ji gre, mislila je ta, da mu mora po stari etiketi francosko odgovoriti. Cesar je postal vsled tega nevoljen in je rekel: „Zakaj ne govorite nemško? Saj smo na Avstrijskem!“ In jo je pustil stati.

Pa ne bo šlo! Tudi mi imamo dovolj naročnikov in tudi dovolj denarja, da bi lahko pričeli

„Štajerca“

vsak dan izdajati. Ali tega mi

ne storimo.

Kajti mi vemo prav dobro, da ljudstvo, namreč delavno kmetško, obrtniško in delavsko ljudstvo, sploh nima

ne časa ne denarja,

plačati in čitati vsak dan svoj list. Naše ljudstvo si vzame od nedeljskega počitka toliko časa, da zamore prebrati tedenski list. In to mu zadostuje. Zato bode „Štajerc“ tudi v bodočem letu izhajal le

enkrat na teden.

Ali izhajal bode redno in gledali bomo, da bode vedno zagovornik

Ljudskih pravic

proti vsakemu izsesavanju, izkoriščanju in zatiranju.

„Štajerc“

pa bode v bodočem letu tudi veliko več prinašal. Tudi slike bomo listu pridjali, samo da ugodimo

Ljudski želji.

Kajti to smo že opetovano naglašali in tudi dokazali, da se nam nikdar ni šlo, ne gre in tudi ne bode šlo za

dobiček.

Vsakdo, kdor ve, kaj košta papir, tisek, stavljenje, znamke itd., ta mora tudi vedeti, da je

„Štajerc“ na pol zastoj!

In zato pozivljamo že danes vse prijatelje, člane, somišljenike, da naj pridobijo

čimveč novih odjemalcev

našega velepotrebnega lista. Mi bomo i zana-prej prinašali gospodarsko potrebne stvari, politično merodajne dogodke, zanimive domače in tuje novice, leposlovne spise; — vedno pa bode „Štajerc“

nevstrašljivi bojevnik

za naše pravice.

Naročujte se tedaj, razširjajte list!

„Štajerc“

izhaja vsak teden na najmanj 8 velikih straneh in košta za Avstrijo za celo leto 3 K, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko (v zaprti kuverti) 4 K 50 h za celo leto; za Nemčijo 5 K za celo leto; za Ameriko 6 K za celo leto; za drugo inozemstvo razmeroma. Naročnina se plača naprej. Posamezne številke košajo 6 vin.

Vsi na delo!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Od ljudskega cesarja Jožefa II.

(Po „Landbote“.)

Cesar Jožef II. je opazoval nekdanj ekserciranje dragonskega regimenta. Videl je, kako je neki oficir surovo opsoval vojaka. „Gospod, Vi se pozabite!“ je zaklical cesar strogo; „ta vojak tukaj je istotako človek kakor Vi. On je Vaš brat, kakor je moj brat. Jaz nočem imeti, da bi se slabo ravnilo s tistimi mojim podaniki, ki se žrtvujejo službi domovine.“

Nekdanj srečal je cesar Jožef II. večji transport rekrutov. Bili so sami krepki, lepi kmeti